

TÜRKİYE NÖROLOJİ TARİHİ ÜZERİNE...

DOÇ. DR. DURSUN KIRBAŞ

1951 yılında Samsun'un Bafra ilçesinde doğdu. Lise tahsilini Kastamonu Abdurrahman Paşa Lisesi'nde tamamladı. 1970 yılında girdiği İ.Ü.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden 1976 yılında mezun oldu. Eğitimine daha sonra Şişli Etfal Hastanesi Nöroloji Kliniği'nde (1977-1980) asistan olarak devam etti. 1982 yılında başladığı profesyonel meslek hayatına, Okmeydanı Eğitim Hastanesi Nöroloji Kliniği'nde Başasistan (1984-1991) olarak devam etti. 1992 yılından bu yana Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi, 3. Nöroloji Kliniği'nde Klinik şefi olarak çalışmaktadır.

Kirbaşın üye olduğu birçok mesleki kurum ve kuruluşlardan bazıları şunlardır: Türk Nörofizyoloji Derneği (İstanbul Şubesi Kurucusu), Beyin Damar Hastalıkları Derneği (Kurucu Üye), Türkiye Nörolojik Bilimler Vakfı (Başkan), Dünya Nöroloji Federasyonu.

Ayrıca Kirbaş, The Mediterranean Stroke Society Kurucu Üyesi ve American Academy of Neuro-

logy üyesidir. Neuromediterranea Bilimsel Komite Üyesi Türkiye temsilcisidir. 2004 yılında İstanbul'da yapılan Neuromediterranea VI'nın başkanlığını yapmıştır.

Birçok organizasyonda görev alan, yayımlanmış birçok kitabı ve makalesi bulunan Kirbaş, 1991 yılında doçent olmuştur.

Evli ve Zeynep isimli bir kız çocuk babasıdır.

Türkiye Nöroloji Tarihçesi ve Türkiye Nöroloji Kongreleri isimli kitaplarınızı yazma nedeninizden bahseder misiniz?

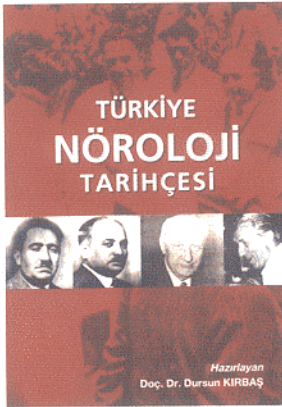
Bu kitapların hazırlanmasında üç önemli neden var. Bunlardan birincisi, Türkiye'de bilimin kendi tarihini oluşturmadan geleceğinin olamayacağı gerçeği. Bir diğeri, halihazırda mevcut çalışmaların birtakım okullar ya da kurumlarla sınırlı kalmış olması. Mesela, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul Tıp Fakültesi bünyesinde yapılan çalışmalar gibi... Biz bir bütün olarak Türkiye'nin Nörobilim tarihini oluşturmak istedik. Sonuncu olarak da, mensubu olduğum bu bilim dalına vefa borcum var. Maalesef ülkemizin toplumsal hafızası zayıf. Her birey kendi çalıştığı birimlerin tarihini ortaya koymalı düşüncesinden hareketle Türkiye Nöroloji Tarihçesi kitabını hazırladım.

Bilgileri toplarken ne gibi süreçlerden geçildi?

En büyük zorluk belge teminindeydi. Örneğin, bir hastanede 30 yıllık emeği olan bir doktor hakkında iki satır bir bilginin dahi olmadığını gördük. Ancak Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay, Prof. Dr. Kenan Tükel, Prof. Dr. Perihan Baslo gibi değerli hocalarımızın yapmış oldukları çalışmalar bize ışık tuttu. Ayrıca bir anket hazırlayıp tüm kliniklerden kendi tarihçelerini yazmalarını istedik. Örneğin Diyarbakır'da bilgi eksikti. Orada hocalık yapmış olan Prof. Dr. Gazi Özdemir bize çok yardımcı oldu. Bu anketleri toplamak için telefon ve faks ile yoğun bir mesai yaptık. 2003 yılı itibariyle bir kısmı bugün de varolan eğitim kadroların "Türkiye Nöroloji Tarihçesi" kitabında topladık.

Sonrasında "Türkiye Nöroloji Kongreleri" isimli kitabınız gelmiş... Bundan biraz bahseder misiniz?

Kongre geleneğinin 1964'te başladığı bilinmektedir. 40 yıldır yapılmakta olan Nöroloji kongreleri sonrasında, çalışmaların yer aldığı "kongre kitapları" yayımlanırdı. En son benim başkanlığımı yaptığım, 1996 yılındaki kongreden sonra bu kitap yayımlama geleneğinden vazgeçildi. 40 yıldır yapılmakta olan kongre kitapları bu şekilde kaybolmaktaydı. Bu erozyonu aza indirebilmek amacıyla kongrelerin programlarını bir kitapta toplamayı istedim. Buradan hareketle, kongre programları-

nı, bilimsel kompozisyonları, Nörobilim kaynaklarını, nelerin konuşulup çalışıldığını ve bilimsel dizinleri toparlayarak bu kitabı hazırladım.

Şu anda üzerinde çalıştığınız yeni bir projeniz var mı?

Üçüncü kitap; Türkiye'de nörolojiye hizmet eden sivil toplum cemiyetlerinin tarihini anlatacak. Aslında ben bir tarihçi değilim. Resmi tarihi yazmıyorum. Tarihe olan özel merakım kitap yazmamda en önemli etken... Okumak en büyük hobim, özellikle Türkiye ve dünya ya-

kın tarihi ile ilgileniyorum. Çalışmalarımı Nörobilim'in önünü açtığıma ve geçmişe vefa borcumu ödediğime inanıyorum. Ben, 1978 yılından itibaren bu işin içindeyim. Son kuşağı tanıma fırsatım oldu. Ve bu belge toplama alışkanlığım çok işe yaradı.

Genç meslektaşlarınıza tavsiyeleriniz nelerdir?

Bence herkes geldiği noktayı bilmeli. Sağlık sektöründe 100 yıllık emek birikimi var. Bu emeğe saygı gerekiyor ve bunu ileriye götürmek mümkün. Herkes kendi dönemi ile ilgili sorumluluk hisseder ve kopukluk yaratmaz ise gelişme devam eder. Ben, meslekte hep daha iyi olmaya ve klinikteki arkadaşları da bu yönde yetiştirmeye çalışıyorum. Bunun bilime önemli katkısı olduğuna çok inanıyorum.